

Facilis Et Succincta S.S. Canonum Doctrina

Pirhing, Ehrenreich

Dilingæ, 1690

§. II. Utrùm omnes homines sive liberi, sive servi, laici, vel clerici, religiosi, fideles, vel infideles gaudeant immunitate asyli in casibus jure concessis; & an etiam debitore ex causa civili.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61641](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61641)

consensu etiam Pastorum Ecclesie, introductum jam esse, ut fures, simplices etiam, non gaudeant immunitate Ecclesiarum propter frequentiam scilicet hujus criminis, de quo proinde loci consuetudo consulenda est.

§. II.

Utrum omnes homines sive liberi, sive serui, laici, vel clerici, religiosi, fideles, vel infideles gaudeant immunitate asyli in casibus jure concessis; Et an etiam debitor ex causa civili.

Resp. i. omnes fideles laicos, sive liberi sint, sive serui, etiam excommunicatos, & personaliter interdictos gaudere in casibus non exceptis hac immunitate, uti constat ex *caus. 17. q. 4. Et c. inter alia §. si verò servus h. t.* ita tamen ut servus (sive propriè dictum mancipium) si ob crimen aliquod à iudice puniendum ad Ecclesiam confugit, absolute gaudeat, respectu iudicis, immunitate asyli, si verò negligentiam admisit à Domino puniendam, domino restituendus sit ad penam, promissam tamen à Domino, vitæ, & membrorum impunitate; nisi propter magnam sævitiam domini ad Ecclesiam fugerit, quo in casu non debet quidem domino restitui, cogi tamen hic potest ad servum talem vendendum, prout etiam jura civilia statuunt. Quod autem excommunicati etiam, & personaliter interdicti hac immunitate gaudeant, nisi propter crimina excepta censuram talem incurrissent (quo in casu non tam propter censuram, quam propter crimen admissum censurâ

talinotatum, asyli jus amitterent) hoc probat, quòd in jure nulli legatur censuratos tales immunitate non gaudere.

§. 2. Quòd clerici, & religiosi criminibus, de quibus apud sacrosanctam etiam magistratus conveniri possunt, gaudeant immunitate asyli in Ecclesia, ad quas confugiunt contra iudices sæculares, cum in his casibus in illorum habeantur: utrum autem contra proprios suos prelatos, & iudices ecclesiasticos, immunitate asyli gaudeant in Ecclesijs, ad quas confugiunt, propter delicta non excepta, in utraque partem probabiliter discutitur, & consuetudo recepta habet, quòd contra hos non gaudeant immunitate, sed extrahi possint ab his, & in carcerem detrudi, vel puniri. Spectato tamen prece communi probabiliter videtur etiam hos clericos, & religiosos, si ob delictum commissum ad Ecclesiam confugiant, gaudere hac immunitate, etiam contra ecclesiasticos suos iudices, ut extrahi ab his Ecclesijs extrahi non possint, cum canones hoc asylum statuerent universaliter loquantur, non distinguendo inter laicos, & clericos, ut patet ex *caus. 17. q. 4. Et ex cit. c. Introitus, & privilegium hoc defendendi dicto modo confugientes directè conceditur locis sacris ob horum reverentiam non autem directè personis; sicuti autem per hanc sententiam non impediuntur prelati regulares, quo minus suos religiosos in septa sui Monasterij puniant, si delicta transmittant, ut penitentiam in illa agant, cum hoc modo non extrahantur*

tur ab asyli loco, sed vel in hoc puniantur, vel ad alium locum immunitatis tantum transmittantur, ita possunt etiam Episcopi clericos sibi subiectos, vel in Ecclesia, ad quam confugerant, punire, vel ad carceres intra septa Ecclesiae existentes dimittere.

¶ 3. De infidelibus, paganis v.g. Judæis, & gentilibus &c. quod non gaudeant, indistinctè loquendo, immunitate asyli, in Ecclesijs, ad quas confugerunt, probabilius esse (quamvis alicui non improbabilius contrarium etiam sentiant, si non tam timore pœnæ, quam zelo fidei verè amplectendæ, ad quam ante commissum delictum jam inclinaverunt, ad Ecclesiam post delictum commissum confugerint lege 1. C. de his qui ad Eccles. confu.) quia non est conveniens eum ab Ecclesia defendi, qui eam non agnoscit; videtur tamen in hac quæstione, Episcopi iudicio relinquendum, utrum ad Ecclesiam talis confugiens serio animo baptismum, ac veram fidem petat, an verò animo tantum simulato ad evadendas pœnas delicto tali statutas. Hæretici verò, quamvis propter alia crimina non excepta, si ad Ecclesiam fugiant, gaudere possint asyli immunitate, cum nullibi legatur, eos esse hoc asylo privatos, non tamen gaudent hac immunitate, si propter crimen hæresis ad Ecclesiam confugiant, quia in eo, quod condemnant Ecclesiam, illius favoribus indigni sunt, ut in eo etiam puniantur, in quo delinquant.

¶ 4. Rei debendi, sive debitores, qui confugiunt ad Ecclesiam, ob debitum ex causa civili contractum, gau-

dent immunitate, ut inviti ab ea extrahi non possint, prout etiam sumitur ex l. 1. C. de his qui ad Eccles. & ex eo etiam probatur, quod etiam hi reorum nomine veniant, quibus immunitas universim conceditur, si non ut criminum Rei, saltem ut Rei debendi, nisi casus tales sint excepti, aut recepta etiam post Constitutionem Greg. 14. consuetudo aliud alicubi habeat:

§. III.

Quinam sint effectus seu commoda immunitatis, qua habent rei confugiennes ad Ecclesias, vel alia loca sacra.

Primus & præcipuus effectus est, quod inviti seu per vim, aut dolo malo extrahi ab Ecclesia, seu loco asyli non possint, juxta jura citata, ita ut restitui etiam debeant, si violenter extracti fuerint, nisi in casibus exceptis, in quibus non gaudent immunitate, extracti fuissent, ubi jus commune concedit, hanc extrahendi licentiam, non quidem sine licentia Episcopi, aut ejus officialis, si bulla Gregorij 14. etiam quoad ultimam sui partem alicubi recepta est, ubi requiritur, ut extractio talis fiat, cum licentia Episcopi, aut ejus officialis, interveniente personâ Ecclesiasticâ, auctoritatem ab eo habente, quæ constitutio utiliter legi potest, & observanda venit, nisi praxis & consuetudo quoad hæc ultima sit alicubi contracta.

Secundus effectus est, quod reo in Ecclesia non possit aliq modo violentia inferri